

Beste ouders.

Afgelopen periode was heftig, ook voor de TSO. Het virus laaide op waardoor er vlak voor de herfstvakantie werd besloten om gedurende het schooljaar geen TSO meer aan te bieden. En zo kwam er abrupt een einde aan de TSO: van de een op de andere dag zagen we de kinderen niet meer. Zelfs afscheid nemen kon niet. Eerst dachten we dat deze situatie maar voor even zou zijn; dat we terug zouden gaan naar de 'oude' schooltijden in het nieuwe schooljaar. Zoals u weet was deze sluiting de aanzet tot een onderzoek naar schooltijden in het algemeen.

Een vraag die al langer speelde, nu in een stroomversnelling kwam en tot de u bekende uitkomst heeft geleid. Eind april is besloten om definitief het 5 gelijke dagen model te behouden, wat betekent dat de TSO niet meer zal opstarten.

De TSO-medewerkers en ik vonden het super jammer dat ze geen afscheidsfeestje met de kinderen konden houden. Niet in oktober en ook nu niet. Ze geven aan de kinderen ontzettend te missen omdat je door het regelmatige contact heel erg betrokken raakt bij de kinderen. Vooral de korte gesprekken die je met ze hebt: de lach en soms een traan. Het gemak waarmee ze hun hart bij je uitstorten. Leuke voorvallen vertellen maar soms ook dingen delen die hen heel erg raken.

Wij genoten van de kinderen als we hun koppies zagen tijdens het voorlezen onder het eten. Dat was een wederzijds genieten. De TSO-medewerkers en ik hebben heel wat kinderen van groep 1 tot en met 8 meegemaakt, waardoor je zag hoe ze groeiden en zich ontwikkelden. Dat was én is zo mooi om te zien. De band die we in de loop der jaren opbouwden. Gewoon even tijd voor een praatje onder het eten. Een beetje aandacht: het was vaak zo waardevol voor een kind, omdat de juf of meester daar in de volle klas meestal niet aan toe kwam. Naast veel plezier hebben we zelf ook veel opgestoken van het meedraaien bij de TSO. En was het regelmatig aardig hectisch tussen de middag met zoveel kinderen; zeker in de december maand of als de kinderen moe waren en het harde werken zat. Dan probeerden we hen vooral rust en ruimte te bieden.

Op andere momenten was er juist behoefte aan extra activiteiten als het meedoen aan een voetbalcompetitie of een wedstrijd stoepkrijt. Het bouwen van tenten met lappen op het plein en een estafette met water tijdens de warme dagen. Het heerlijk binnen spelen met allerlei speelmaterialen als het regende: geweldig! De bergen ijsjes die we uitdeelden: het zijn er enorm veel geweest.

Een aantal vrijwilligers was al vanaf 2005 in dienst bij KomKids; vanaf het moment dat ze de 'overblijf' overnamen. Sommigen hielpen zelfs daarvoor al bij de overblijf. En hadden hun eigen kinderen op school. We waren een hecht team en het is jammer dat het team zo ineens uit elkaar is gevallen. Het is én blijft wennen: onwennig en eigenlijk een gemis. Soms lopen we op straat en horen nog steeds: 'Dag juf! Dat doet ons goed maar maakt ons ook weemoedig.

Gelukkig zijn de maatregelen iets versoepeld zodat we de TSO-medewerkers op 1 juli in het zonnetje kunnen zetten tijdens -hoe kan het anders- een heerlijke lunch.

Mocht u het leuk vinden om een kaartje/bedankje te geven, dat is dat van harte welkom! Ik weet zeker dat de TSO medewerkers -bijna ex- dat zeer zullen waarderen. U kunt het afgeven bij het kidsrestaurant. Dan zorg ik ervoor dat het bij hen terecht komt. Tenslotte wil ik u namens KomKids bedanken voor het vertrouwen dat u in ons heeft gesteld doordat u uw kinderen aan ons heeft toevertrouwd. Het waren mooie tijden.

Tot ziens!

Corry Conijn, coördinator TSO Violier.